

[Knud Lind]

man burde ikke indføre loven blot for nogle følelsesbetonede intentioner. Det er spild af gode ressourcer.

Danmark plejer normalt at sammenligne sig med andre nordiske lande, men allerede ved en sådan sammenligning bliver det helt klart, at forskning og industri i Danmark er underkastet regler, der gør situationen besværligere for os end for vores nabolande, og som også giver økonomiske problemer for den danske industri.

I Sverige indførte man i starten nogle særregler for genteknologisk arbejde, men i 1987 blev disse regler ophævet. I Finland, Island og Norge har der aldrig været nogen særlige regler, selv om der også dér foregår forskning, udvikling og produktion.

Fremskridtspartiet mener, at de danske regler for gensplejsning er vildt overdrevet. Loven om genteknologi fokuserer i høj grad på selve teknikken, mens man måske hellere burde interessere sig for det, man opnår med den teknik, og uanset om vi har en skrap lov om genteknologi, får vi alligevel ikke nogen som helst garanti for, at den er sikker, bare fordi vi sætter en hel masse regulativer i gang.

Det vækker stof til eftertanke, når man tænker på, at da loven om miljø og genteknologi blev vedtaget i Danmark i maj 1986, blev den første tilladelse til udsætning af gensplejsede planter givet i USA. Det drejede sig om 200 tobaksplanter, som var gjort resistente mod en almindelig sygdom for tobaksplanter, og samtidig begyndte firmaerne Ciba-Geigy, Rohn og Haas også feltforsøg med gensplejsede planter.

I 1987 foregik der en udsætning af genmanipulerede planter i England, og i Frankrig var der givet tilladelse til omkring 10 feltforsøg med genmanipulerede planter, som blev udført i sommeren 1987 helt uden protester. Det drejede sig f.eks. om kartoffel- og tobaksplanter, der blev gjort resistente mod ukrudtsmidler.

På dette tidspunkt var man endnu ikke færdig med bekendtgørelsen i Danmark om kravene til laboratorieindretning, som skulle stilles af Arbejdstilsynet. Den kom nemlig først den 1. oktober 1987. På det tidspunkt havde Sverige ændret sine regler, således at udsætning af genmanipulerede organismer ikke kræver andet end frivillig anmeldelse, og i England udsatte man genmanipulerede organismer allerede i sommeren 1987, altså på det tidspunkt, hvor

man endnu ikke var færdig med bekendtgørelsen herhjemme.

Uanset hvor strenge regler der indføres i Danmark, kan vi ikke gardere os mod eventuelle uheld, som sker i andre lande. Hvis de skete, ville de også kunne være grænseoverskridende.

I efteråret 1987 udsendte det amerikanske videnskabelige akademi, NAS, en rapport, som oplyser om de erfaringer, man har høstet igennem de sidste år med udsætning af organismer, der er ændrede ved genetisk forskellige metoder.

I hovedkonklusionen siger man: »Der er intet, der tyder på nogen unik risiko ved anvendelse af DNA-teknik eller ved flytning af gener mellem ubeslægtede organismer. Risici, der er forbundet med udsætning af gensplejsede organismer, er af samme type som dem, der er forbundet med udsætning af organismer, der ikke er ændrede, eller som er ændret ved andre metoder.«

I maj 1986 blev der udsendt en rapport af OECD, hvor man konkluderede bl.a., at der kun er ringe sandsynlighed for miljøska-der ved anvendelse af genteknologi i landbrug og til miljøforbedring. Miljøriskoen kan bl.a. vurderes ud fra organismernes evne til at overleve og organismernes virkning på andre organismer. OECD-rapporten konkluderede desuden, at der ikke er grund til særlig lovgivning på området. Alligevel kører Danmark videre med verdens skrappeste lovgivning.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil takke ministeren for redegørelsen. Den radikale gruppe kan tilslutte sig budskabet i redegørelsen om, at ministeren vil give de tilladelser på de betingelser, som er anført.

Jeg vil gerne trække nogle enkelte elementer frem, som vi synes er rigtige elementer, som må indgå i debatten, også når den skal foregå andre steder end i Folketinget. Det er for det første principperne for udsætningen. Vi synes, det er vigtigt at slå fast, at det ikke handler om, at man bringer nye typer planter lige ud i den bare natur, jeg havde nær sagt i den gode natur, uden at der er foregået en lang proces, hvor planterne og deres virkninger osv. er afprøvet under kontrollerede forhold.

Det andet, jeg synes er vigtigt at trække ind i denne sammenhæng, er, at vi taler om konkrete vurderinger fra sag til sag. Der er altså ikke tale